

René Obbels (1928-2021): een leven in het teken van Damiaan

Op zaterdag 6 november 2021 overleed pater René Obbels op 92-jarige leeftijd. René was zijn leven lang begeistert door de figuur van pater Damiaan. Hij lag mee aan de basis van Damiaanactie en van het project Damiaan Vandaag in Leuven, waarvan hij jarenlang mee bezieler en drijvende kracht was. Tot op het einde van zijn leven was hij een gewaardeerd redactielid van de nieuwsbrief van Damiaan Vandaag. Nadat hij het nieuws van het overlijden vernam, schreef generale overste Alberto Toutin: “Er wordt alweer een mooie pagina in de geschiedenis van de Congregatie omgeslagen”. Hierna volgt een bloemlezing uit het rijke en vruchtbare leven van René.

Rijkgevuld leven

René Obbels werd geboren in Pulle bij Zandhoven op 15 november 1928. Hij deed zijn middelbare studies van 1941 tot 1946 aan het Damiaancollege in Aarschot. Aangesproken door een missieweek, geprekeerd door de paters Picussen van Zandhoven, trad hij in bij de Congregatie van de Heilige Harten. Op 8 september 1947 legde hij zijn geloften af en begon zijn studies filosofie en theologie. Op 15 maart 1953 werd hij in Zandhoven priester gewijd door Mgr. Paul Schoenmaeckers. Datzelfde jaar begon hij zijn studie in de Romaanse Filologie aan de KU Leuven.

Na het behalen van zijn licentiaatsdiploma werd hij vanaf 1 september 1957 al benoemd als leraar Latijn en Frans in het Damiaancollege in Aarschot. In 1966 werd René directeur van de humaniora-afdeling, een functie die hij tot 1983 zou uitoefenen. Vanuit zijn vooruitdenkende ingesteldheid leidde hij de omvorming van apostolisch college naar een algemene secundaire onderwijsinstelling in goede banen. In 1971 werden de ASO- en TSO-afdelingen geïntegreerd in één VSO-instelling, onder de naam Damiaaninstituut en dat leidde tot een grote groei. In die bloeiperiode rondde de school de kaap van de tweeduizend leerlingen.

Van 1983 tot 1988 was René algemeen missiecoördinator van de Congregatie van de Heilige Harten. Hij moest zich inwerken in een veranderende visie op missie. In plaats van 'missiegebieden' zag men 'missionaire situaties', verspreid over de hele wereld, waar mensen leven in armoede en onderdrukking. In de geest van de bevrijdingstheologie stimuleerde het algemeen bestuur van de Congregatie op alle terreinen de keuze voor de armen. Vanuit deze ingesteldheid bezocht René zowat alle medebroeders in veertig verschillende landen.

Ook al toen hij schooldirecteur was nam René bestuurstaken op binnen de Congregatie. In 1988 werd hij provinciale overste van de Vlaamse provincie. Zo was hij nauw betrokken bij de viering van de honderdste verjaardag van Damiaans overlijden in 1989 en bij de voorbereiding van de zaligverklaring in 1995 (eigenlijk voorzien in 1994).

Tijdens zijn jaren in Aarschot was René pastoraal actief in de parochie van Herselt. Hij kwam er niet alleen voor weekendvieringen, maar was actief in ziekenzorg en vooral, veertig jaar lang, in het parochiekoor. René was zelf muzikaal begaafd. Hij speelde orgel en piano. Hij had ook een talent voor tekenen, schilderen en voor poëzie en een grote interesse en bewondering voor de natuur.

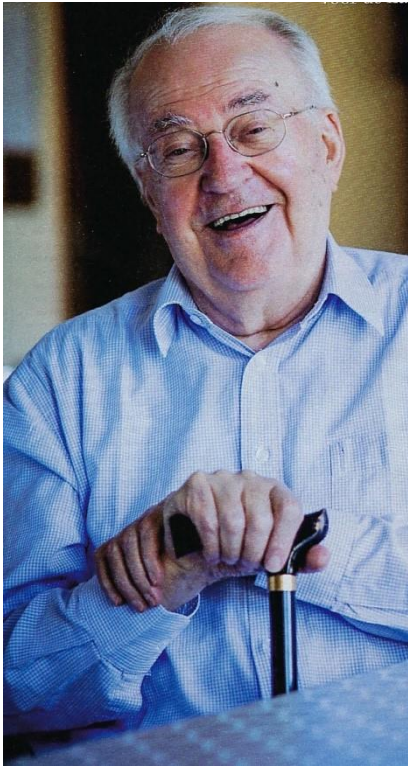
Daarnaast beschikte René over een vlotte pen die hij ter beschikking stelde van de talrijke tijdschriften die door de Congregatie werden uitgegeven. In de jaren 1960 was hij nauw betrokken bij een aantal vernieuwende tijdschriften zoals *Kana* en *Mensen onderweg* waarbij de focus verschoof van devotie en missie naar gezinswerking en relaties. Hij was ook vanaf het begin betrokken bij de redactie van de nieuwsbrief van het project Damiaan Vandaag en toen enkele jaren geleden beslist werd om enkel nog een digitale versie uit te brengen stapte hij enthousiast mee in deze beslissing.

Toen in 2017 de kloostergemeenschap in Aarschot werd opgeheven, verhuisde René naar het klooster op de Sint-Antoniussberg in Leuven, waar hij zich echt thuis voelde tussen zijn medebroeders. Tot op het einde van zijn leven was hij een zeer sociaal iemand. Hij bekommerde zich om iedereen, ontving graag bezoek en onderhield heel wat telefonische contacten, die hij invulde als echte pastorale gesprekken.

Voltooiing van een leven

René overleed plots in het klooster van Leuven op zaterdag 6 november 2021. De uitvaartliturgie werd gevierd in de Sint-Antoniuskapel, bij het graf van Damiaan, op woensdag 17 november 2021.

Zijn neef Wim Obbels nam er het woord namens de familie. Wim benadrukte dat we ondanks de pijn en het verdriet om het afscheid samengekomen waren voor “de viering van de voltooiing van het leven van René”. Hij schetste een beeld van zijn oom als een veelzijdig, sociaal, ruimdenkend en actief man die gelukkig was, dankbaar en geïnteresseerd in duizend en een dingen.

Pater Juan Carlos Tinjaca ging voor in de uitvaart. Hij herinnerde zich in zijn homilie hoe hij als postulant René ontmoette in Colombia meer dan 30 jaar geleden. Hij was toen onder de indruk van de open houding van pater René, altijd met de glimlach, en van zijn vermogen om degenen die met hem spraken echt te begrijpen ondanks de taalbarrière.

Op het einde van de viering sprak Rigo Peeters, voormalig algemeen secretaris van Damiaanactie, zijn waardering voor René uit. Hij vertelde dat hij veel van René geleerd heeft op organisatorisch en vooral op menselijk vlak. Hij waardeerde René om zijn vriendelijke, open, innemende maar nooit dwingende manier van zijn.

Damiaan in hart en nieren

Meer dan een halve eeuw stond het leven van René in het teken van Damiaan. Daarbij nam hij zowel Damiaans geloof en inspiratie als zijn concreet engagement voor mensen in nood als leidraad.

Vanaf 1960 werkte hij nauw samen met pater Xavier Van den Wijngaert, de stichter van *Les Amis du père Damien*. Hij was medebezieler van de Vlaamse tegenhanger. Daardoor stond René in 1964 mee aan de wieg van de huidige Damiaanactie. Lange tijd was hij lid van de raad van bestuur en van de algemene vergadering.

Ook in het Damiaanmuseum in Tremelo nam René jarenlang een engagement op als gids. In 2006 was hij mede-initiatiefnemer om met de vzw Damiaanmuseum het museum naar de 21ste eeuw te brengen.

In 1989 organiseerde René als provinciale overste mee de herdenking van de honderdste verjaardag van Damiaans overlijden met een groot congres in Brussel, de viering op de Heizel, de plechtigheden in Tremelo. Het enthousiasme van het brede publiek voor de viering in 1989, de zaligverklaring in 1995, de verkiezing tot Grootste Belg in 2005 en de heiligverklaring in 2009 was voor René een bevestiging van Damiaans blijvende relevantie en een aanmoediging om zijn actuele boodschap gestalte te geven in het leven van elke dag.

Met dank aan Wim Obbels en Rigo Peeters